

דברי הכפר

שְׁלֹשָׁה עָמָדִים

שְׁלֹשָׁה עָמָדִים מִלִּי סִבְרִיּוֹ שֶׁל שָׁלוֹם -
חֶכֶם, שׁוֹטֵה וְחוֹלֵם.
אָמַר הַחֶכֶם:
הֵן בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל בָּא -
מֵעוֹלָם לֹא רַחֵם אֶל עוֹלָם לֹא נָחַם
הַדָּע לְבִי מִה נִבָּא.

אָמַר הַשׁוֹטֵה:
הַשָּׁלוֹם עוֹמֵד עַל כֶּנֶף.
רַק נִדְמָה לִי שֶׁהוּא נִשְׁבֵּר.
רַק מִשּׁוֹם שָׁאֲנִי שׁוֹטֵה
לֹא אוֹכֵל לְתַקְנִי.

וּבִכְהָ תַחֲוִלֵם בִּידְעוֹ:
הֵלֹא שִׁבְרָ עִם שִׁבְרָ
לֹא יִחַבֵּר.
וְכָל שִׁבְרָ הִיָּה בִּידוֹ
לְשָׁלוֹם -
וְחִזּוֹר וְנִשְׁבֵּר.

לֹא אֶהְיֶה שֶׁלֹּא יִכָּרֵךְ

מספר 838

ז' בחשוון תשמ"ד

14.10.83

כפר הנשיא

י מ י ה ו ל ד ת

10.10 גדעון לוי

17.10 ג'יק כרבוך

ברוס ויטהם

אבנר מנדזיגורסקי

18.10 רוני אברהמוב

19.10 לילך הדר

דני חייט

20.10 ג'יק גולן

22.10 נח שיין

יואל ויינשטראוב

י מ י ה ו ל ד ת

17.10 מרים וברוך כהן

18.10 צפורה ושאל סמברג

22.10 מתי ואיזי דיבון

לכל בית כפר הנשיא

תודה רבה על החליפה החמודה שקיבלתי
והחולצות של הבנות.

יש לנו בן חמוד ואהוב שקוראים לו נועם.

תודה על המחשבה ולהתראות

רותי, שי, ענבל, עדי ונועם זיגדון

מה נשתנה

חשבנו ש"אחרי החגים" נוכל לחזור לשיגרה של היום-יום, ואפילו היינו מוכנים שיהיה קצת משעמם - - - ואז נחת עלינו חמסין כזה "גזעי" שהחזיר אותנו לכמה ימים ממש עיצומו של קיץ.

נגמר החמסין - וכבר אנו באמצע משבר כלכלי ואין יודעים מה יילד יום. הגזבר, מרכז המשק (בגלגולים השונים) ויתר אנשי הנהלת החשבונות מסתובבים עם קלסתר-פנים רציני ומודאג - ופוחדים לשאול "מה נשמע?" כשבכל זאת העזתי, מסרו לי שביום א' הבא נקבל הסבר מלא על המצב באסיפה.

עם כל הבלגן של החגים הלכו לאיבוד כמה פרטי מידע, שהיה כדאי להזכירם אפילו באיחור:

*** יונתן וליבה חזרו הביתה - ברוכים החוזרים! ליבה עובדת בבית-התי-נוקות ויונתן בינתיים חזר למחסן הפיטינגים במפעל.

*** בתיה ריינס מסתובבת עם גבס על היד - תוצאה מנפילה. החלמה מהירה, בתיה!

*** לילה ובוב נסעו לארה"ב. רותי וברני מרקס חוזרים מאירופה. ברוכה הבאה גם לגב' בלק, שחזרה מחופשה בשווייץ.

*** שג'רמי יצא לגרמניה בשליחות הצאן ידענו - אך לא שמענו שגם דודי פוקס התלווה אליו.

*** שריטה כבר חוזרת מביקור ביוגוסלביה, שם היתה נציגת התק"ם בקונגרס בין-לאומי להפעלה חברתית. נקווה שנשמע על חוויות בהמשך.

*** האולפן התחיל עם מספר שיא של תלמידים - 45! שניים לומדים גם בצורה "אקסטרנית" (לא גרים בכפר הנשיא) - עולה חדש, מבוגר, מאנגליה שגר בצפת ובחורה מעין-זיון. יש, כרגיל, 2 כיתות. תחבריה באים ברובם מארה"ב ואנגליה פלוס בודדים מפה ומשם. יעל מוסרת שאין עדיין מדריך והרשימה לאימוץ ע"י משפחות די ריקה. אז, בבקשה מכם - תנו עידוד לצוות ואל תבישו את הפירמה!

*** סיפורי אלף לילה ולילה באים מכיוון הלול. עקב מחלת ה"ניוקסטל" באיזור נדחו המשלוחים עד לשבוע זה - ואז הם באו בשיטת "זבנג וגמרנו!" 50 איש עמלו ב-2 משמרות, ותאמינו לי - עבדו קשה! נורמן, הבוס, כמעט סיים את המשלוח בבית-חולים אחרי שהתעטש! צריך לספר שהוא נפצע במשחק הרגבי האחרון, וה"הפטשי" הגורלי הזיז לו אי-אלו צלעות פגועות - וזה כאב מאוד. אך אין פגיעה רצינית והוא ממשיך לשלוט בממלכתו. יש לציין שעזרו לו מרקי ויריב פ., כי שליש מהצוות - טוני - במילואים.

*** ניצחון בכדורסל (כרגיל) בהפרש עצום על אילת השחר והפסד (אין תגובה) נגד מושב דישון בכגורגל.

*** אחרון אחרון חביב כרכות החלמה שלמה לג'ק קרבוך השוכב בב"ח צפת.

שבת שלום וסוף שבוע מהנה
ותיזהרו לא ליפול לתוך התעלות!

אל ז ה

תפלים וטפלים

"יום שני ב-29.00 זה בלאגן אחד גדול. תבואי אחרי עשר" - אומר לי שמעון האקונום. השבתי לו שאבוא לראות את הבלאגן, אבל את השיחה נתחיל כשיתפנה. הוא הסכים.

בינתיים התברר לי, ששעה 9.00 ביום שני זאת שעת האפס השבועית למטפ-לות (תלנוקות עד אולפן). בשעה האמורה היה דווקא הכול שקט. מטפלת בודדת ג'נה מעל ארגז ירקות וביררה בקפדנות. מולה שולחן עמוס כל טוב; מימרח-שוקולד, חלבה, גבינה צהובה, דבש, סרדינים, מיונית, שמנת - - - שמעו! מי מזמין אותי לארוחת-בוקר בבית הילדים? - מעל לשולחן לוח-שנה שצילומיו הולמים ענף מנוהל בידי גברים בריאים. "לוח השירות ההידראולי" כתוב עליו. מה זה?

תוך מספר דקות מתמלא המקום בחורות נושאות סלים, חלקן בליווי ילדים. "שמעון, איפה קקאו?" "שמעון, איפה למלא דבש?" "שמעון, יש סוכרזית?" "איפה שמתי את הסל שלי?"

אילן בא להודיע שמורידים קיר, או מוסיפים קיר, או חופרים ליד הקיר. הטלפון מצלצל. טבחיות באות לקחת שמיר, ביצים. מחדר-האוכל מחזירים שאריות ארוחת-הבוקר. לא בדיוק בלאגן - בהחלט צומת הומה.

כעבור חצי שעה כל השפע נעלם והשולחן שוב נקי ומסודר. מתיישבים במשרדון הקטן לשוחח, אבל לא לפני שהגיעה הטבחית הראשית ביעף. "אם אתה נתת מספיק דגים, אני דג בעצמי." שמעון לא מאבד את העשתונות. "ספרתי חמש מאות מנות", הוא משיב בנחת.

בכלל לי היה רושם, ששמעון התוסס שלנו יותר מיושב בזמן האחרון, אבל נראה שטעיתי, או לפחות שמעון לא מרגיש כך. "אני מרגיש שהיחסים עם החברה מדרדרים", הוא עונה על שאלתי "האם במשך השנים נעשה יותר קל למלא את התפקיד?" אבל נתחיל מההתחלה.

"כמה שנים אתה כבר אקונום, שמעון?"

"שלוש שנים ושלושה חודשים. ולפני זה עבדתי שנתיים כעוזר לדוד ד. התחלתי כאן בראשון בינואר 1978. למעשה נכנסתי הנה בתור נכה, אחרי ניתוח גב ונתפסתי לעניין.

למרות הערתו על "יחסי אנוש" מודה שמעון שחלק גדול של העבודה בא לו עכשיו באופן אוטומטי כמעט: מה ואיפה להזמין, איך לווסת את התקציב; מה להכין לחגים ואירועים. בכל זאת העבודה מתישה. "אני כאן כמעט כל ערב, בשבת, בחג, לפני מסיבות. ויש להכין בשר להפשרה, להוציא מזון שרק אני יודע איפה הוא נמצא. אם היה לי סגן קבוע, היה הרבה יותר קל. אבל בכל 2-3 חודשים עלי ללמד מישהו אחר. דויד ד. למד את התפקיד יפה, אבל בעוד שבועיים הוא יוצא ללמוד."

האקונום אחראי, לפחות תקציבית, על כל "מערכת המזון". אין הוא מעורב בתפעול חדר-האוכל, אבל עם צוותי הבישול ופינת הירקות הוא עובד בשיתוף מלא. לשמחתנו התגבש בחודשים האחרונים צוות מכשלות צעירות, כהן הלל אביבה ג., הראות את הבישול כמקצוע ורוצות להתמיד בו. "יש תור להצטרף לצוות". שמעון ואביבה מתכננים ביחד את המנות העיקריות, שאך הארוחה מורכבת לפי הנמצא במלאי באותו שבוע. "אני מזמין, אבל אי-אפשר לדעת מה יגיע."

(חמים וטעים - המשך)

נקודת התורפה היא עדיין ארוחת-הערב, שמכינים אותה כלאחר-יד, כי אין מי שמוכנה להיות אחראית לזה. למעשה דרוש/ה חבר/ה העובד/ת ארבע שעות, שיהיה מוכן להתמסר לעניין, להכין תבשילים וסלטים שונים ולסדר את המנות בצורה אסתטית ("עם רגש" - אומר שמעון) המבשלות מבטיחות לשתף פעולה. כאן יכול להיות אתגר למי שכבר לא עובד יום מלא. במיוחד מעריך שמעון את עבודתה של גבי סולומון (וגבי גרינברג עד יומה האחרון) העובדת בפינת הירקות כבר 7-8 שנים, ובלעדיה המקום היה משותק.

בעיות נוספות? בעיקר מעיק על שמעון יחס החברה (כפי שהוא מרגיש אותו) לענף המזון. "מתייחסים כמו למזבלה", הוא טוען. "למרות שיש שעות חלוקה במטבח, נכנסים הנה, לוקחים קמח, סוכר, מפזרים הכול על הריצפה. לוקחים כלים בכמויות מהמטבח ולא מחזירים. אני רואה כלבים אוכלים מצלחות "דורלקס". אז אני רותח ובשעת רתיחה פולט דברים שאחר-כך אני מצטער עליהם. כנראה שהמוצא היקי שלי לא נותן לי לוותר על דייקנות וסדר."

מפגישותיו עם אקונומים אחרים יודע שמעון לספר על משקים שרואים את ענף המזון בראש טבלת העדיפויות, מבחינת יחס המוסדות, יחס הסדרן. שם יש צוותים של 2 אקונומים, או אקונומית וגבר בתור סגן. יש גם סידורים טכניים משופרים, כגון משטחים ממונעים להובלת הארגזים והשקים הכבדים.

"האם הרחבת חדר-האוכל תשפיע על האקונומיה?"

"אני חולם על הקמת 'מיני-סופר' עם ניקוד לכל חבר ובו הוא יכול לקבל פריטי מזון כגון, גבינה, מיץ וכו', שהיום הוא משלם בעדם מתקציבו האישי."

ומה הלאה? - בשלב זה מחכה שמעון למחליף.

"מהן התכונות הנחוצות לאקונום?"

"יחסי אנוש", אומר שמעון ומוסיף בחיור: "לי אין." "רצוני הבנת בישול" - ושוב: "לי אין." "זכרון טוב, כי יש המון פרטים ופריטים לא כתובים. שיהיה מסודר. ובעל המון המון כוח, פיזי ונפשי."

"האם יש צורך שיעבור קורס?"

"יכולתי להיות אקונום גם בלי קורס, אבל זה בהחלט מוסיף. במיוחד אם יקיימו קורס מקוצר. תנאי הקבלה לקורס - תקופה מסוימת של עבודה בענף המזון לפני-כן."

"את יודעת מה אמר הסוציולוג ב'רופין' בהרצאה הראשונה שלו בקורס שלי? - אני מנסה להעביר לאקונומים יחסי אנוש, עד היום לא הצלחתי."

ואם מילים אלה עומדות בסתירה לנאמר לעיל על משקים אחרים, אז מה? לא הבטחתי לכם קריאה פשוטה!

א נ ג ה

בדיוני 'התחבורה'

ועדת התחבורה, למרות הכול, הצליחה לדון באי-אלה נושאים, והתוצאות

הן:

(1) קנסות

השתתפות החבר בקנסות שהוטלו עליו היתה עד כה - 100 שקל. לאור המצב הגרוטסקי של השקל אנחנו מציעים כך:

- עד 400 שקל קנס - החבר ישלם.
- החבר ישלם 50% מערך הקנס (בתחום 400-800).
- החבר לא ישלם יותר מ-800 שקל.

דוגמא: קיבלת קנס של 400 שקל - תשלם הכול
" " " " 1600 " - " 800 שקל
" " " " 5000 " - " 800 "

- השתתפות החבר בקנס צמודה (לדולר, למדד - אבל צמודה!)

(2) רכב מפעלים אזוריים

המזכירות התייחסה בחיוב להשקפתנו, שרצוי להשתמש ברכב הנ"ל בשעת הצורך. בנוסף לתנאים שמזכירות משקי הגליל העליון העמידה לשימוש ברכב זה, אנו ממליצים:

- רק דרך סידור התחבורה שלנו.
- נשתמש ברכב זה רק אחרי שכלי הרכב שלנו "אזלו".
- רק חבר(ה) קיבוץ בעל(ת) רשיון נהיגה שנה אחת לפחות ינהגו ברכב.
- לא לשימוש ענפים.
- לשימוש על כבישים בלבד.
- אנחנו אחראים לתקינות מלאה ולנקיון הרכב בהחזרה.
- הסדרון (ית) יונחה לשבץ את הרכב הנ"ל לנסיעה למרחק הקצר ביותר.
- וכמובן - מחיר הנסיעה לחבר יהיה זהה למחיר הנהוג אצלנו ואת ההפרש הקיבוץ ישלם.

(3) מושבים לתינוקות (למכוניות) ניתן להשיג אצל אילן ה.

כמו כן ברצוננו להודות לכל החברים שמתגייסים לעזרה בעת הצורך - תודה! ולהודות לכל אלה שעדיין לא "דפקו" את המכוניות - כן ירבו.

1. תחבורה

פינת ההאזנה שם לואי ז'ז

בעוד זמן מה תמלאנה שנתיים לפינת ההאזנה. הבה ננסה לסכם את תרומתה ופעולתה של הפינה.

איש לא ערך רישום מדויק, אבל אין ספק שרבים בינינו השתמשו בפינה. נראה שהשימוש העיקרי הוא להכנת חומר מוסיקלי למסיבות, ובאמת איכות ההקלטות שאנו שומעים במסיבות עלתה פלאים.

שימוש חשוב אחר הוא הקלטת חומר לימודי ע"י מורים ומחנכים לגנים, לבית-הספר ולאוכלפן.

לעיתים קרובות למדי חברים יושבים ומכינים עבודה כלשהי תוך כדי האזנה למוסיקה.

ילדים ובני נוער גם הם משתמשים בפינה לצרכים שונים, ואם לשפוט לפי ההזזות התכופות של תקליטים ממקומם הנכון, השימוש הוא כמעט יום-יומי!

הציוד עומד בדרישות, על אף הגישה החופשית לפינה. לא היו, עד כה, קלקו-לים רציניים, ואם כי נעלמו מספר תקליטים, אי אפשר לומר שזו תופעה חמורה.

הרושם הוא, אם כן, שהפינה ממלאת את תפקידה בהצלחה ושהיא מביאה תועלת והנאה מוסיקלית לאלה המשתמשים בה - ובכך השגנו את המטרה.

סוכם עם רכז התרבות שוועדת התרבות תממן השלמת אוצר התקליטים ע"י הקצבה שנתית. בימים אלה נוספו מספר תקליטים (ממספר 350 ועד 362), בעיקר בתחו-מים אופרה, מוסיקה קמרית ומוסיקה יהודית.

מי שרוצה לתרום תקליטים לפינה יכול לעשות זאת בכל עת!
יתקבלו תקליטים, במצב חדש בלבד, ורק אם אינם עדיין בפינה.
תודה מראש לתורמים

להלן כללי שימוש בפינת ההאזנה:

1. הפינה מיועדת להאזנת יחיד, האזנה בקבוצות והקלטה.
 2. השימוש בה כפוף לכללים המקובלים בחדר-העיון. אין להוציא ממנה תקליט או כל פריט אחר.
 3. רשאים להפעיל את הפינה באופן עצמאי: חברים, מועמדים ובני משק מכיתה י"א ומעלה. בנים מכיתה י' ומטה וכן אולפניסטים ומתנדבים חייבים בליווי חבר.
 4. לפני השימוש יש לקרוא בעיון את ההוראות הנמצאות במקום. הדרכה נוספת אפשר לקבל מאחד החברים האלה:
- דוד א., בני ג., אלן וו., מלווין, אורי ג., יצחק ג. דוגלס.
5. האזנת יחיד תהיה באמצעות אוזניות. אפשר גם להאזין באוזניות בקבוצה של עד 8 אנשים.
 6. ניתן להקליט לקסטה ללא ציוד נוסף. על-מנת להקליט מקסטה לטייפ או לקסטה אחרת, יש להביא מכשיר הקלטה.
 7. הפעלת הרמקולים רק באישור הספרן.

בינו לבין עצמו

מה יגידו ההיסטוריונים על השבוע הזה, שבו נבחר יצחק שמיר לראש הממשלה השמיני של מדינת ישראל?

- * בבחי הכנסת קראו את פרשת "לך לך". הדרשן הפוליטי המודרני יכול לפנות אל "הליכוד" ולהשתמש באותו ציווי - לך לך!. אבל אין שמחה לאיד, כי העם הזה סובל ואי אפשר לאטום ארזניים לזעקת אותן שכבות שתמיד סופגות את המכות הכלכליות - משפחות מרובות ילדים הזקוקות לסעד, הפנסיונרים ואלה שחסכוניותם ייעלמו עקב הפיחות המאסיבי.
- * זה היה השבוע, שבו ההסתדרות התלבטה בין הרצון להרים את דגל שמירת רמת השכר הריאלי של הפועל לבין דאגה לעתיד המדינה; בין הדחף לסלק את הממשלה השלומיאית הזאת שהולכת מדחי אל דחי, לבין החשש שאם עקב אי-שיתוף פעולה של ההסתדרות יסולק "הליכוד" מן השלטון, הנזק שיגרם למדינה יהיה כה גדול, עד שתעבור תקופה ארוכה עד שיכריא המשק.
- * זה השבוע שמנחם בגין (זוכרים שהיה אחד כזה?) המשיך לשבת מבודד מן הנעשה על הבמה הפוליטית וחבר הכנסת אהרן אבו-חצירה המשיך לרצות את העונש שהוטל עליו בנוסעו כל יום למחסני המטרה באוטומוביל שלו (לא היה הולם יותר - בניידת המטרה?).
- * זה השבוע, שבו נאלץ פקיד בכיר בממשלת ארצות הברית להתפטר בגין פליטת-פה אומללה - הוא הצליח להעליב את היהודים, הכושים, הנשים, הקתולים והפרוטסטנטים, ובוודאי עוד אי-אלה. ואילו אצלנו הודיע שר האוצר יורם ארידור שאין הוא מתכוון להתפטר.
- * זה היה שבוע של מזג-אוויר נאה על אף סתיו צהוב, של לילות בהירים והרגשת הרבה אנשים שאף-על-פי-כן אין מקום אחר.
- * זה היה השבוע, שלהיות קיבוצניק היה להיות בעל נפש שסועה: מחד ההרגשה שהנך חי בתוך בית בטוח, ומאידך הרגשת אשמה שלך טוב ולאחרים! - - -

קטעי שיחות

עם עובדת קופת-חולים בטבריה:

- בוודאי שהמצב קשה. אתם הקיבוצניקים, תסלח לי אם אני אומרת את זה, לא יודעים מה זה. אם אני הולכת לקנות חצאית אני צריכה להוציא חצי מן המשכורת החודשית. אז אני לא קונה, או אם אני קונה זה תוצרת חוץ. למה? כי הקשר על היבוא ולכן זה זול יותר. גם לבנים מחו"ל הם גידום יותר זולים. כן, אני יודעת שפעם יכולת לקנות תוצרת "אתא" ב"מרקס את ספנסר", אבל זה היה לפני שהיצרן מולר מכר את "אתא" להם-תדרות. וכיום מה ש"אתא" מייצרת זה יקר ולא באיכות כה טובה. זו תרומת ההסתדרות למיבצע היצוא!?
- בטח שיש אבטלה בטבריה. זו עיר שמתפרנסת מתיירות. רוב בתי-המלון הם פרטיים ובעלי בתי-המלון מעסיקים ערבים. אתה משתומם? זה פשוט. צעיר יהודי שהשתחרר מצה"ל אינו מוכן לעבוד בפחות מ-10,000 שקל לחודש, ואילו הערבי מוכן לקבל 5000-6000 שקל, לקבל את הארוחות בבית-המלון ולחזור הביתה פעם בשבועיים. בשבילו זה ריווח נקי.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

מה יעשו אם פתאום תחליט הממשלה על הידוק החגורה? אני חושבת שרבים יירדו מן הארץ...

עם פועלים במפעל:

- ככה זה, חביבי. הדפוק ימשיך להיות דפוק, כי זה חוק העולם. אין מה לעשות. אל תיקח ללב. בינתיים תאכל עוד חמוצים ותרנגול-הודו מטוגן חריף עם אורז מפולפל, לא כל יום אתה מגיע לברית-מילה של בן למשפחה צפון-אפ-ריקאית (ואכלתי ונהניתי והרגשתי שבתוך עמי אני יושב, ושתיתי גלונים של מיץ ובירה ומים והשד-יודע-מה, כדי לכבות את השריפה בפנים).

פכים קטנים

* זעקתו המסוגננת בנוסח "אינטרפול" של האקונום מאוד נגעה ללבנו, אבל היה לנו הסבר לתופעה ורצינו להסביר לרבי שמעון בעל האקונומיה, מדוע נעלמו לו סכינים שעליהם כתוב "מטבח כפר הנשיא".

כל אחד יכול לגנוב סכינים: יש כאלה העומדים להקים בית, יש כאלה העובדים בקרקס וצריכים אותם או לבלוע או לזרוק על האשה (בכוונה להחטיא, כמוכך) יש רוצחים שידם אינה משגת סכין יותר יקרה... אבל סכין הנושא כתובת "מטבח כפר הנשיא" היא לקלפטומן-האספן מה שגנוזות מדבר יהודה הן לארכיאו-לוג. יש לי לפחות חבר אחד שהיה אוסף סכ"ם משירותי הרכבת באנגליה, מגבות מבתי-מלון, שלטים מבתיים של אנשים מפורסמים (בנוסח "המלכה אליזבת ה-1 ישנה כאן" או "הספר המשובח סוויני טוד רצח כאן"). ואני מכיר כמה בני משק שהזמן והנסיבות הפכו אותם לאזרחים טובים, שעקרו ואספו תמרורים ושלטים מ"אגד" וכל דבר שמברג קטן היה מסוגל לפרק. לכן יעצתי לשמעון: מחוק את הכתובת המגרה; בשלב מאוחר יותר תכניס לחדר-האוכל מקלות-אכילה סיניים ולבסוף תחזיר את השיטה של אכילה בידיים. כמו שאנחנו שרים בחגים "וחסכת סכיניך והיית אך שמח"...

* לפני כמה ימים, כשהתזמורת הקאמרית שלנו, שלי הזכות להשתתף בה, בפגשה במועדון לחזרה, מצאנו מקום יותר דומה לדיר חזירים מאשר למקום לקריאה ול-מנוחה: סביב הטלביזיה, על הפסנתר ועל הריצפה שיירי מזון, גבינות מרוחות, קרטון של ליטר חלב חמוץ ועוד. אין זה מהרגלם של חברים או בני משק. נו?

* בימים טרופים אלה נתקלנו בשפע של ראשי-תיבות שאין השכל הפשוט מבין אותם. זה לקח לנו לא מעט שנים עד שפענחנו את או"ם-שמום, אדמו"ר, ארידו"ר (אדוננו רבי יורם דורש ויסות ריווחים) - ופתאום הרעיפו עלינו חשבונות מח"ץ ופת"ם.

מח"ץ הצלחנו לפענח: לא מרידור חייב צל"ש אלא "מטבע-חוץ". אבל פת"ם??

ניסינו: פשטידת תרנגול מרוסקת, פה חולים מסכנים, ועוד. בסוף מצאנו בעיתון: פת"ם = פקדונות שקליים נקובים במטבע-חוץ. איזה דבר פשוט והגיוני. מדוע לא חשבנו על זה מיד, כי כל אחד יודע מה זה פקדונות שקליים נקובים במטבע-חוץ. איזו טפשות.

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

ובמשך הזמן זה ייכנס לשפה היומיומית;

- אהלן, מרים. איזה יופי של פת'מים את לובשת.

- נו בטח, הפיז'מות עם החעו"ש (חשבון עובר ושב - לאן אף אחד לא יודע) נמאסו עלי, אבל אינך חושבת שהשקלים שלי קצת נקובים מדי ?

(קרא בטור זה בשבוע הבא: עצות להטמנת הדולרים)

א ר י ק

החוג לעבודות עץ

שמתקיים בחדר המלאכה יתחיל שוב בימי ג', בין השעות 16.30-19.00. בגלל המספר הרב של המשתתפים בחוג ובהתחשב בשטח המצומצם, אנו מציעים לחברים לבחור לעצמם שעה נוחה בתקווה שנאפשר לכולם ליהנות מן החוג.

בזה אנו רוצים להזכיר לחברים, שאין חדר המלאכה מקור להספקה. כמו כן, המשתתפים מתבקשים לסיים בתוך חדר המלאכה כל עבודה שהתחילו בה, על-מנת לשתף את כולם בחוויה הלימודית. יש לציין שהחוג מתאים אך ורק לבניית פריטים קטנים ולא לבניית רהיטים.

ג'ין תלם

נ ר ז י כ ר ו ן

י' בחשון - מר מוריס לברט

SO WHAT'S NEW ?

We thought, that after the Festivals we could return to the every-day routine, and even wouldn't have minded to be a bit bored but then came the Chamseen, which for a few days made us think its the height of summer again.

No sooner had the Chamseen passed and another crisis, this time economic - hit the country. Every day brings its new catastrophe, and the treasurer, farm manager and the rest of the book-keeping staff are running around with the most serious and worried faces. When I did get up enough courage to ask "What's New ?", I was promised a full explanation of the situation at the next Asefa (General Assembly) on Sunday.

A little late, but here are a few items of information, which got lost in the general confusion:

Yonathan Steel and Liba returned home from Geser. Liba works in the Baby-house, and Yonathan has returned to the Fittings-store in the Mifal for the time being. Welcome Home to both.

Batya Reines broke her arm as a result of a fall and is now managing with a plaster-cast. Speedy recovery.

Leila and Bob have gone to the States for a trip, and Ruthi and Bernie Marks have just returned from Europe. Welcome back also to Mrs. Black, just home from a holiday in Switzerland.

We knew that Jeremy went to Germany on Sheep-business, but we only just heard that Dudi Fuchs has accompanied him.

Sarita has returned from Yugoslavia, where she was the United Kibutz Movement's representative in an International Congress on Group Dynamics. We hope to hear some of her impressions soon.

The Ulpan has started with a record number of 45 students, 2 of them "externy" - i.e. they don't live on Kfar H. One is an elderly English new immigrant, who lives in Zfat, and the other a member of Kibutz Ein Sivan. Most of the kids come from either America or England and a sprinkling of other nationalities thrown in gratis. They have no "Social Secretary" as yet, and so far the list for adoption is pretty low - so lets give them a bit of encouragement and sign up o.k.?

Fun and games in the chicken-section. The last few consignments for market were enormous and over 50 people were needed in 2 shifts to cope with the rush. It was very hard work, believe me. The boss, Norman, nearly ended up in hospital - as a result of sneezing! The say, that he was injured in last week's Rugby match and when he sneezed, he moved some bruised ribs - and that hurt! But he is o.k. and no serious damage done. By the way, he was helped by Marky and Yariv Primost - as Tony (One third of the Permanent Staff) is on reserve duty.

We won (what else) against Ayelet Hashachar in Basket-ball, and lost (no comment) against Dishon in Foot-ball.

Last but not least, a very speedy recovery to Jack the Dentist, who is in Zfat for tests.

Have a good week-end and don't fall into any ditches!

Ilse

The wood-working Chug, under the instruction of Jane Telem, is starting activities again every Tuesday between the hours of 16.30 - 19.00. Please contact Jane, if you want to participate, as there is quite a crowd.

M A Z A L T O V

BIRTHDAYS: 16.10 - Gideon Levi
 17.10 - Jack Carabock
 Bruce Whitham
 Avner Mendsigurski

 18.10 - Ronnie Abrahamov

 19.10 - Lilach Hadar
 Dani Chait

 20.10 - Jaques Golan

 22.10 - Nocky Shein
 Yoel Weintraub

WEDDING ANNIVERSARIES:

 17.10 - Miriam & Baruch Cohen

 18.10 - Zippora & Shaul Samberg

 22.10 - Matti & Issy Devons

To all of Kfar Hanassi

Many thanks for the lovely little outfit and the blouses for the girls, which we received. We have a lovable cute little boy and his name is NOAM. Thank you for the thoughtful gifts - and hoping to see you all soon

Ruthie, Shai, Inbal, Adi and Noam Sigdon (Of the Nizan Family)